

ת"פ 22492/05/17 - מדינת ישראל נגד יניב דוד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 22492-05-17 מדינת ישראל נ' דוד

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

יניב דוד

הנאשם

באמצעות בא כוחו עו"ד נאור חזות

גזר דין

רקע וכתב אישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של **גניבה בידי עובד** -לפי סעיפים 383 + 391 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, חברת "אמיל תבור סחר בע"מ" (להלן: **החברה**) הינה חברה העוסקת בייבוא, ייצוא ושיווק מוצרי חשמל וחלקי חילוף למוצרי חשמל (להלן: **הסחורות**).

החל מחודש ינואר 2014, או בסמוך לכך, ועד ליום 6.4.15 עבד הנאשם כנהג חלוקה בחברה. במסגרת תפקידו, העמיס הנאשם סחורות במחסן החברה בחיפה וסיפק אותם ללקוחות החברה ברחבי הארץ.

במהלך כארבעה חודשים, החל מינואר 2015 או במועד סמוך לכך, ועד למועד סיום העסקתו ביום 6.4.15, נטל הנאשם בהזדמנויות רבות, סחורות ממחסני החברה, ללא הסכמת החברה וללא ידיעתה (להלן: **הסחורה הגנובה**), בשווי כולל של לפחות 100,000 ₪.

את הסחורה הגנובה מכר הנאשם ללקוחות החברה, במחירים הנמוכים ממחירי החברה וללא ידיעתה, תמורת כסף מזומן ששלל לכיסו הפרטי.

הגניבה בוצעה באופן בו הנאשם הגיע למחסן החברה בחיפה מוקדם בבוקר לפני העובדים האחרים, העמיס לרכב החלוקה את הסחורה הגנובה על פי דרישת הקונים, וסיפק אותה לקונים במקומות שונים במהלך יום העבודה.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם, בהיותו עובד של החברה ותוך ניצול האמון שניתן בו, גנב סחורות בשווי של לפחות 100,000 ₪ לערך, שהינם נכסי החברה המעבידה וללא הסכמתה, בכוונה לשלול את הסחורות הנ"ל שלילת קבע.

תסקיר שירות המבחן:

הנאשם בן 39, גרוש ואב לשני ילדים בגילאי 8-9 ונמצא בזוגיות מזה כ-6 שנים ולהם ילד משותף בן שנה, מתגורר בכרמיאל. הנאשם עובד בתור מנהל קווי ייצור בחרת "פלקסטרוניקס" במגדל העמק. הנאשם מסר כי הוא סובל ממחלת הסוכרת וכי בחודש נובמבר 2017 עלה חשש לנגעים סרטניים בעור, אשר נבדקים בביופסיה. הנאשם גדל באליקים והשלים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. בשנת 1996, התגייס הנאשם לצבא ושירת שירות צבאי מלא בחיל האוויר בתפקיד מכוני מוטוסים. בהערכת מפקדיו נכתב כי הנאשם בעל משמעת עצמית, מסור, ישר, ממושמע, מקצועי ובעל ידע מקצועי ומקובל על חבריו. לאחר שחרורו מהצבא, עבד משנת 2000 ועד שנת 2008 במפעל "מג", חברה המייצרת פטנטים לרכבים ובין השנים 2008-2012 בחברת "פרוטליקס", חברה לייצור תרופות, בתפקיד מנהל תפעול ובטיחות. בשנים 2013-2014 עבד בחברת "אמיל תבור סחר", חברה לייבוא חלקי חילוף ומוצרי חשמל בכרמיאל, בתפקיד מחסנאי, נהג ומפיץ. לדברי הנאשם, הפסיק את בחברה הנ"ל עקב ביצוע עבירה נשוא תיק זה. מאפריל 2014 עובד הנאשם בחברת "פלקסטרוניקס" כאמור. במכתב המלצה שהוצג לשירות המבחן, תואר הנאשם כממלא את תפקידו במסירות רבה, מגלה נאמנות, חריצות, ויכולת התאמה למצבים משתנים ויכולת תפקוד במצבי לחץ ובתנאי אי וודאות תוך בקיאות בתחום המקצועי ויחסי אנוש טובים עם הממונים והסובבים.

לדברי הנאשם, נישא בשנת 2005 ומקשר נישואין זה נולדו שני ילדיו הגדולים. בני הזוג התגרשו בשנת 2014 כתוצאה מניהול מערכת יחסים מחוץ לנישואים. הנאשם תיאר הליך גירושין קשה, אשר בא לידי ביטוי לדבריו בתלונות שווא של גרושתו על אלימות ואיומים כלפיה, כמו כן ציין כי גרושתו עברה להתגורר בקרית שמונה ולא מאפשרת לו לראות את ילדיו, כאשר הפעם האחרונה בה ראה את האחרונים הייתה בשנת 2015 במסגרת מרכז קשר בקרית שמונה. לדברי הנאשם הוא משלם מזונות, אך הגיש בקשה להפחתת המזונות מאחר והקים משפחה חדשה ומתקשה לעמוד בלחצים הכלכליים. מעיון ברישום הפלילי עולה כי לחובתו הרשעה קודמת בגין תקיפת בת זוג בגינה נידון לצו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה. בהתייחסו לעבירה, לוקח הנאשם אחריות מלאה, הביע חרטה וצער על מעשיו. לדבריו, גירושיו היוו עבורו תקופת שפל במצבו הכלכלי, בה התקשה למצוא עבודה ושקע בחובות. שירות המבחן התרשם כי התנהלותו של הנאשם נבעה מקשייו למצוא פתרונות אדפטיביים למצבו הכלכלי והתרשם שהנאשם חש חרטה עמוקה ובושה באשר להתנהלותו הפוגענית כלפי מעסיקו וכי הוא מבין כיום את השלכות מעשיו ופגיעתו באחר. הנאשם הביע אמפתיה כלפי המתלונן, ביטא צער וחרטה על מעשיו והביע רצון לפצות את המתלונן. שירות המבחן ביקש דחייה של חודשיים על מנת להשלים תהליך למפגש בין הנאשם למתלונן, במסגרת תוכנית הפועלת על פי עקרונות של "צדק מאחה" וכן על מנת לבדוק את התאמת הנאשם לביצוע שירות למען הציבור.

לא מצאתי לנכון לדחות את הדיון לבדיקת התאמה לשל"צ הואיל ובנסיבותיו של תיק זה אין מקום להטלת של"צ (ראה להלן). בנוסף, בדיון האחרון בית המשפט שמע את המתלונן ואת הנאשם, ערך בדיקה בקשר לפיצוי למתלונן ולמעשה החיל את עקרונות "צדק מאחה" במפגש בין הצדדים.

ראיות לעונש:

התביעה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם, כמו כן העידה את מר שלמה גולדשטיין, מנכ"ל החברה (המעסיקה), אשר מסר שהנאשם עבד בחברה במשך שנה וחצי ותפקודו היה מעל ומעבר, כאשר קיבל שבחים רבים, עד שהתגלה שהנאשם גונב מהחברה, לאחר שהגיעו תלונות מלקוחות שהחברה מוכרת במזומן במחירים מתחת לשוק הנורמטיבי ולאחר חקירה התגלו ממצאי הגניבה שלטענתו מסתכמים בנזק בגובה של 50 אלף ₪. העד מסר כי הסחורה שנגנבה

הייתה סדר גודל של 400 אלף ₪ וכי לא התקבל שום החזר מהנאשם. עוד מסר כי נגרם נזק למוניטין החברה. בנוסף, אישר כי נפרע מהנאשם חלקית ע"י חילוט כספים המגיעים לנאשם כעובד, בסך של 12,000 ₪. עוד מסר כי אינו מאמין שמעשיו של הנאשם נבעו ממצוקה כלכלית, הוא בילה בבתי מלון, וכאשר ביקש הלוואה מהחברה, קיבל והחזיר אותה, בנוסף גם קיבל מפרעה שביקש, תמיד ידע שיש לו בחברה אוזן קשבת ויד פתוחה לעזור לו.

ההגנה הגישה את גמר הדין הקודם של הנאשם מיום 20.3.14; צו הפטר בעניינו של הנאשם מיום 19.2.17 ואת הודעת הנאשם בה מסר מהו הסכום אותו גרף לכיסו מאותן המכירות; קבלות חלקיות שהגיש מנכ"ל החברה למשטרה; בדיקת הפולגרף שביצע הנאשם.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

ב"כ המאשימה חזר על עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והפנה לחומרת העבירה, כאשר השווי הכולל של הגניבה עומד על לפחות מאה אלף ₪. עוד הדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו שהינם ההגנה על קניינו של המעביד ושמירה על יחסי אמון בין עובד למעביד וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו. כמו כן, נטען כי מעבר לנזק הכלכלי שיש בעבירות מסוג זה, מדובר בעבירה שמתבצעת תוך ניצול האמון שנתן המעביד בעובד, כאשר שליחת יד לקופת המעסיק מתבצעת בקלות והדרך לגלותה אינה פשוטה. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לכך שהעבירה בוצעה בהזדמנויות רבות במשך 4 חודשים, בשיטתיות, בתחכום ולאחר תכנון ותוך ניצול תפקידו והאמון שניתן בו; מידת האשמה של הנאשם היא רבה, שכן פעל לבדו, בעבור בצע כסף שלנגד עיניו תועלתו האישית הכספית בלבד, ובעוד שהיו לנאשם די הזדמנויות לחדול ממעשיו, בחר שלא לעשות כן. לעניין העונש, ביקש ב"כ המאשימה להתחשב בנזק שנגרם למעביד, כפי שעלה מעדותו. לעניין מדיניות הענישה, הוגשה אסופת פסיקה התומכת, לגישת המאשימה, במתחם לו היא עותרת שעומד על 12-36 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לכך שלחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה סתם בת זוג מדצמבר 2011. עוד נטען שהגם שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע אמפתיה כלפי המתלונן, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, לא פעל לפצותו בשווי הגניבה, ואף לא באופן חלקי, ובנוסף לא התנצל בפני המעביד על מעשיו. לאור האמור, עתרה המאשימה להשית עונש מאסר בפועל באמצע המתחם המבוקש, מאסר מותנה מרתיע ופיצוי לחברה בסך מאה אלף ₪.

טענות ההגנה:

הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן המפרט בהרחבה את קורות חייו ונסיבותיו של הנאשם, שהינו אב ל-3 ילדים קטינים; תינוקת בת שנה ושני ילדים שאינם מתגוררים עימו והוא חב במזונותיהם. אשר לעברו הפלילי, מסר הסניגור כי הנאשם נעדר עבר פלילי רלוונטי וכי ההליך הפלילי שהתקיים נגדו בעבירת אלימות נגד בת זוגו לשעבר, הוא תוצאה של הליך גירושין קשה ומורכב שחוהה הנאשם, ובסופו של דבר הסתיים ללא הרשעה והתחייבות להימנע מביצוע עבירת אלימות. כמו כן, נטען כי אותו הליך גירושין הוביל להידרדרות בהיבט הכלכלי, הנאשם נאלץ לפתוח בהליכי פשיטת רגל וביום 19.2.17 קיבל הנאשם צו הפטר. אשר לנזק שנגרם, נטען כי הנאשם גנב ממעבידו חלקי חילוף בשווי מכירה עבור המעבידה בסך של 100 אלף ₪ ואין מדובר בשווי רכישה או שווי מכירה על ידי הנאשם, הנמוכים בעשרות אחוזים (לטענת ההגנה גרף הנאשם לכיסו סכום של 20,000 ₪), כמו כן, טען כי בצירוף הסך הכולל שהחברה קיבלה

מהלקוחות והסכומים שנשללו מהנאשם כעובד (פיצויי פיטורין ושכר), הוחזר בפועל לחברה סך כולל של 109,509 ₪. לטענת הסניגור, המעשים לא נעשו מבצע כסף אלא על מנת לשאת במזונות ילדיו. עוד מסר הסניגור כי שהנאשם מביע חרטה על מעשיו ומתבייש בהם והיה נכון למזער את הנזק על ידי רשימה מלאה של החלפים שנגנבו כולל רשימה של אנשים ונמצא דובר אמת במכונת פולגרף לגבי היקפי המכירות והשימוש. ב"כ הנאשם ביקש להפנות את הנאשם לטיפול והפנה לפסיקה התומכת בעמדת ההגנה לעונש. בנוסף, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם המפורט בתסקיר, וכן להתחשב בהודאתו המהירה, הן בפני המתלוננת עצמה, הן בפני משטרת ישראל והן בפני בית המשפט. נטען, כי מדובר במעידה שהנאשם עצר אותה, והחל בחיים חדשים ודף חדש, שיקם את חייו הפרטיים, שיקם את ההתנהלות הכלכלית שלו והוא פועל בדרכים מגוונות לשיפור חייו, על כל המשתמע מכך. ההגנה סברה כי על מתחם הענישה לנוע בין של"צ למאסר בפועל, כאשר בנסיבותיו של הנאשם מדובר בעונשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות.

דברי הנאשם טרם גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מתנצל על עוגמת הנפש שגרם וכי הוא אדם נורמטיבי לחלוטין, שמנסה לשקם את היחסים שלו ואת חייו האישיים ולצמוח חזרה מעלה. הנאשם תיאר בושה ממשפחתו, בת זוגו ומעצמו. עוד מסר כי ביצע את המעשים בעקבות מצב כלכלי ולחצים שהיה שרוי בהם, גם מבחינת הגירוש. הנאשם מתאר שהיו לו הרבה נושים וחובות רבים. כיום מתאר כי הוא עובד כמנהל קווי ייצור במפעל, יש לו צו הפטר מבית המשפט והוא פתח דף חדש. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בנסיבות שלו שמעשיו נבעו ממצוקה שהיה בה וכי הוא רוצה להשתקם ולפנות לטיפול.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם מתבטא בפגיעה בערך המוגן של הזכות להחזקה ובעלות בקניין, כאשר בעבירת גניבה על ידי עובד, מתקיים מימד מחמיר יותר של חתירה תחת יחסי האמון בין עובד למעביד וניצול האמון שניתן בעובד, השליטה של העובד ברכוש המעסיק וההזדמנויות הנקרות בדרכו, לטובתו האישית ומטרות רווח.

במעשיו, פגע הנאשם פגיעה קשה בערכים אלה, לאחר שבמסגרת עבודתו כנהג חלוקה בחברה, גנב סחורות ממחסני החברה ומכר אותם ללקוחות החברה תמורת כסף מזומן אותו שלשל לכיסו הפרטי, וזאת באופן שיטתי, מתוכנן ולאורר תקופה של כארבעה חודשים, כאשר השווי הכולל של הסחורה הגנובה עמד על מאה אלף ₪.

אשר לחומרה היתרה בעבירה של גניבה ממעביד, ראו הדברים שנאמרו בעפ"ג (מחוזי חיפה) 40674-04-13 **מדינת ישראל נגד קטש ואח':**

"אין חולק על החומרה היתרה אשר בגניבה ממעביד. מעבר לנזק הכלכלי שגורמת

גניבה 'רגילה', לגניבה ממעביד מאפיינים המשווים לה משנה חומרה. זאת - בשל ההפרה הבוטה שיש בכך, של האמון שנותן המעביד בעובדו. לכך מצטרפים גורמים מחמירים נוספים - קלות הביצוע של גניבה כזו, שהרי לעובד גישה קלה לרכושו של המעביד והעובדה שפעמים רבות לא ניתן לגלות את הגניבה, או את היקפה, המחייבים להחמיר עם מבצעי עבירה כזו. בנוסף, מעשים כגון אלה משפיעים לרעה, לא רק על יחסו של המעביד לעובד שגנב, אלא על יחסו של המעביד גם לעובדיו האחרים, שלא חטאו, בשל חששו שמא גם אחרים ביצעו, או יבצעו בעתיד, מעשים דומים לכך, ומכאן קצרה הדרך להשפעת מעשים כגון אלה על יחסי עבודה בכלל, בין היתר בפגיעה בתחושת הביטחון של עובדים ומעבידים וביחסי האמון ביניהם."

מדיניות הענישה:

מדיניות הענישה נעה על מנעד רחב ומגוון שנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנים של מאסר, והכל בהינתן היקף מעשי הגניבה, שווי העסקאות, תחכום ההונאה ונסיבות הנאשם.

רע"פ 5471/15 **ששון לסטר נגד מדינת ישראל** - בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגניבה בידי עובד בצוותא וקשירת קשר. מדובר בנאשם שעבד כמנהל לוגיסטי במחסני חברת "פרמייר" בפארק תעשיות חבל מודיעין, במסגרת תפקידו קשר המבקש קשר עם נאשם אחר בפרשה, אשר עבד כנהג הובלות, לגנוב מוצרי קוסמטיקה מחברת "פרמייר" ולמכור אותם לבעל חנות המחזיקה במוצרי "פרמייר". במסגרת הקשר ולצורך מימוש, הוציא המבקש מהמחסן 12 קרטונים ובהם 620 מוצרים בשווי של כ-80,600 ₪, והעמיסם על משאיתו של הנאשם האחר. בהמשך, הציע לבעל החנות לרכוש את המוצרים במחיר של כ-15,000 ₪. משנענה לו, הוביל הנאשם האחר את המוצרים לירושלים והעבירם אליו. תמורת המוצרים קיבל הנאשם האחר מבעל החנות מקדמה בסך 500 יורו, ומיד בסמוך לכך נתפס, והמוצרים הוחזרו. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים וקנס בסך 24,000 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5540/15 **גלוריה גאוי נ' מדינת ישראל** - בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשמת, עובדת משק בית שגנבה ממעסיקה שיקים באופן שיטתי וקנתה באמצעותם מצרכים ושירותים בסך כולל של כ-100,000 ₪. הנאשמת הורשעה בעבירות של גניבה בידי עובד, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר בנסיבות מחמירות. בית משפט השלום גזר על הנאשמת 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 40,000 ₪, ערעור שהגישה הנאשמת לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה.

רע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל** - הנאשם גנב ממעבידו תכשיטי זהב בסכום של \$2,000. בית משפט השלום הטיל עליו מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של התביעה והטיל עליו מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 5,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 43631-10-14 **מדינת ישראל נ' נטליה רובין** - בית המשפט המחוזי דחה את שני הערעורים (של הנאשמת ושל המדינה), בעניינה של נאשמת שהורשעה בעבירות של גניבה בידי עובד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, ושימוש במסמך מזויף, לאחר שבמהלך עבודתה כפקידה במשרד למתן שירותי תיירות, גנבה 135 שיקים ממעבידה, זייפה את פרטיהם וקבלה תמורתם מזומנים או

מוצרים בסכום כולל של 138,549 ₪. ב-4 מקרים עשתה שימוש בכרטיס אשראי של המתלונן לתשלום חשבונית השונים בסכום כולל של 3,717 ש"ח. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשים ועד 20 חודשים של מאסר בפועל, בצירוף קנס משמעותי ופיצוי והטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל של 9 חודשים, מאסר מותנה, קנס בשיעור של 15,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך של 160,000 ₪.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 42389-02-17 **יאסר שחאדה נ' מדינת ישראל** - ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו, לפיו נדון המערער ל-10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פיצויים בסך כולל של 13,000 ₪, לאחר שהורשע בשני אישומים, הראשון בגין עבירות גניבה ממעביד וקבלת דבר במרמה והשני בגין עבירה נוספת של גניבה ממעביד, באופן שהמערער נהג לגנוב שיקים ריקים מפנקסי השיקים ולקחת אותם לרשותו, וכן זיוף שיקים בסך כולל של כ-43,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל מעט בעונשו, לאור העובדה כי מדובר במאסרו הראשון, וכי הייתה החזרה חלקית של השיקים שגנב והעמיד את עונשו על 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 598-11-14 **קעדאן נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בבית משפט שלום בגניבה בידי עובד, בהסכם הטיעון נקבע כי היקף הגניבה עמד על סך של 85,000 ₪, כאשר המערער נהג במשך תקופה של כ-3 שנים ובהזדמנויות שונות לגנוב מקופת סניף איי אם פי אם בה עבד. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל והטיל על המערער עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס 5,000 ₪ ופיצוי בסך 85,000 ₪. בית המשפט המחוזי, לאחר שקיבל תסקיר חיובי אודות הנאשם והשינוי שעשה באורחות חייו, ועמד בתשלום הפיצוי שנפסק, הקל בעונשו והעמיד אותו על 6 חודשי מאסר אותם יוכל לרצות בעבודות שירות.

נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמת הנאשם לצורך קביעת מתחם העונש:

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. לכך נפנה עתה.

נסיבות ביצוע העבירה באות לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המפורט לעיל. הנאשם ביצע את המעשים תוך שתכנן בקפידה כיצד יעמיס את הסחורה בשעות מוקדמות בבוקר או בשעות מאוחרות בלילה, על מנת לצמצם את אפשרות תפיסתו. מעשיו של הנאשם בוצעו לאורך תקופה ממושכת, של כארבעה חודשים, כאשר הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה, ואת הכסף שקיבל במזומן ממכירת החלפים הגנובים, שלשל לכיסו הפרטי בלבד. במעשיו גרם הנאשם לנזק רב לחברה, הן נזק כלכלי בהיקף של מאות אלפי שקלים והן נזק לאמון שבין החברה לעובדיה, שכן ברי כי כאשר קורה מקרה כזה בתוך חברה, הדבר יעורר חשדנות גם בקרב עובדים אחרים ולכן השפעה ממשית על יחסי עובד-מעביד בחברה. בנוסף, גרם הנאשם נזק למוניטין החברה, כפי שהעיד מנכ"ל החברה, לאחר שלקוחות התקשרו לחברה ושאלו לפשר המחירים שוברי השוק שמתבצעים במזומן. אשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, הנאשם מסר כי ביצע את המעשים מתוך מצוקה כלכלית קשה שהיה נתון בה ועל מנת שיוכל לעמוד בתשלום מזונות לילדיו.

מתחם העונש ההולם:

לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, אני קובע את מתחם העונש ההולם כנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

הנאשם בן 39 גרוש ואב ל-3 ילדים קטינים. נסיבות חייו ומצבו האישי של הנאשם מפורטים בהרחבה בתסקיר שירות המבחן לעיל ולא מצאתי טעם לפרטם בשנית. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק באופן מלא. תסקיר שירות המבחן מעיד על כך שהנאשם מבין את הפסול במעשיו ומביע חרטה כנה ובושה אמיתית במעשים שביצע שאינם מאפיינים ככלל את אורחות חייו, וכפי שניתן לראות מקורות חייו, מדובר בנאשם אשר היה מועסק בחברות שונות באופן רציף ובמשך שנים רבות. הנאשם תיאר בפני בית המשפט ובפני שירות המבחן מצוקה כלכלית קשה שחוזה בתקופת המעשים וזאת בעקבות הליך גירושין קשה ומורכב שחוזה בבואי לקבוע את העונש שיוטל על הנאשם לקחתי בחשבון את מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו לעיל. עוד לקחתי בחשבון את מאמציו של הנאשם לפתוח דף חדש בחייו ולהסדיר את חובותיו לנושיו כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו. לקחתי בחשבון במסגרת הרכיב העונשי - כספי את מאמצי הנאשם לגיוס סכום פיצוי בסך 26,500 ₪ לטובת המתלוננת (כספים שהופקדו בקופת בית המשפט). אשר לעברו הפלילי של הנאשם, מדובר בעבר לא מכביד, אי הרשעה בעבירה שאינה בתחום העבירות בהן הורשע בתיק זה ולכן איני מוצא מקום לייחס לעבר זה משקל רב בבואי לבחון את העונש ההולם לנאשם זה.

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

מעשיו של הנאשם מאופיינים בתכנון ובמחשבה תחילה, הנוסכים בהם חומרה יתרה. אין מדובר במעשים נקודתיים המשקפים מעידה חד פעמית שנובעת ממצוקה כלכלית (שאינה חלילה כדי להצדיק אותם), אלא מדובר היה במעשים ספוראדיים, אשר נמשכו תקופה של כארבעה חודשים, והסתיימו, לא בשל רצונו הטוב של הנאשם, אלא בשל חשיפת המעילה ע"י המעביד.

מעשיו של הנאשם ניחנו בתחכום תוך שהנאשם מגיע למחסן מוקדם בבוקר לפני העובדים האחרים, מעמיס סחורה שכבר "הוזמנה" ממנו מקונים שונים, ומוכר אותה תמורת בצע כסף. על כן, הם מאופיינים בפליליות רבה, ומשקפים חתירה נגד אמונו של המעביד והתנהלות בלתי מוסרית תוך שליחת יד בכיסו של מי שמספק לו פרנסה.

ככאלה, פגעו מעשיו של הנאשם בליבת הערכים המוגנים שביסוד העבירה בה הורשע הנאשם ודינם מאסר ממש. לא בכדי ציווה המחוקק כי השולח יד בכספי מעבידו יענש בחומרה (7 שנות מאסר), הרבה מעבר לגניבה "סתם" (3 שנות מאסר). בהקשר זה, נבקש להפנות לעפ"ג (מרכז) 646-04-15 **מדינת ישראל נ' ששון לסטר** (שהובא לעיל במסגרת מדיניות הענישה) נדון עניין דומה. בית משפט השלום הקל בעונשו של עובד החברה שעבד במחסן וגנב, והטיל עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו, תוך שהוא מדגיש כי מדובר במי "**...שגנב את הסחורה ומעל באמון שנתנה בו החברה שלא יגנוב את הסחורה ולא ימכור אותה תמורת בצע כסף**". מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבה ממעביד, במיוחד שמדובר בגניבה מתוחכמת, ובמי שגנב סחורה על פני תקופת זמן ממושכת, וגניבתו הופסקה רק בשל חשיפתו, היא הטלת עונשים חמורים, הכוללים מאסר ממושך.

נוכח נקודת מוצא זו וטיב נסיבות המעשה שעשה הנאשם ולאור מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים וההלימה המתבקשת, נסוגות נסיבותיו האישיות של הנאשם, יפים לעניין זה הדברים שנאמרו במסגרת ע"פ 3587/12 **אסתר דדון נגד מדינת ישראל**:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעתו, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות 'כלכליות' אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי 'הסיכון גובר על הסיכוי'"

לפיכך, מצאתי כי על העונש שיוטל להיות במדרג הבינוני-תחתון של מתחם העונש ההולם, ועליו לכלול עונש מאסר בכליאה ממשית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, לאחר הפסח, ביום 10.4.18 שעה 08:30 במתקן כליאה "קישון", לאחר שביצע הליך מיון ראשוני בשב"ס.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירת רכוש מסוג עוון.

אני מחייב את הנאשם לשלם לחב' "אמיל תבור סחר בע"מ" (להלן: "המתלוננת") פיצוי בסך 30,000 ₪.

המזכירות תעביר למתלוננת את הפיקדון שהופקד על ידי הנאשם בתיק בית המשפט, ואת היתרה ישלם הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018, במעמד הצדדים.